

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

& dicunt synagogę principis domo e venerit loquente eo & adhuc
 ועד הו ממלל אתו מן דבירת רב בנושתא ואמרין
 magistrum tu fatigas igitur ad quid mortua est qz filia tua
 דברתך מיתת למנא מכיל מעמל אנת למלפנא :
 synagoge principilli & ait quem dixerunt sermonem audierat Iesus
 ישוע דיין שמע למלתא דאמר ואתר להו רב בנושתא
 cum eo vt iret cuiquam permisit & non crede tantummodo timeas ne
 לא תרחל בלהוד הימן : ולא שבק לאנש דנאול עמה
 Iacobi fratri eius & Joanni & Iacobo Cephę Simoni nifi
 אלא לשמעון כאפא וליעקוב וליוחנן אחוהי דיעקוב :
 & fentes tumultuantes & vidit synagogę principis illius in domum & venerunt
 ואתו לביתא דהו רב בנושתא והוא דרהיבין ובכין
 & stetit vos turbamini quid eis & ait & introiit & eiulantes
 ומילין : ועל ואמר להון מנא רהיבין אנתון ובכין
 super eum erant & subfannantes est dormiens sed mortua est non puella
 טליתא לא מיתת אלא דמנא הי : ונחמין הו עלוחי
 & matrę ei? puellę patrem & assunit omnes cecit Iesus verę ipse
 הו דיין ישוע אפק לכלהון ודבר לאבוה דטליתא ולאמה
 puella erat iacens vbi & ingreditur qui cũ eo & eos
 ולהנן דעמרה ועל לאיכא דרמא הות טליתא :
 surge puella ei & ait puellę manum eius & prehędit
 ואחד באידרה דטליתא ואמר לה טליתא קומי :
 enim erat existens erat & ambulans puella surrexit hora & in ea
 ובר שעתה קמת טליתא ומהלכא הות איתיה הות גיר
 magno stupore erant & obstupescętes duodecim annorum filia
 ברת שנין תרתעסרא ומתדרמין הו דומרא רבא :
 vt darent & dixit hoc sciret homo vt non multum eis & precepit
 ופקד אנון סגידלא אנש נדע הדא ואמר דנתלון
 ad comedendum ei
 לרה למלעס :

6 Caput

קפלאון ו

epiphaniam post sextę in sabbatho vnius ad oblationem
 דקורבא דחד בשבא דו דבתר דנתא

35 Adhuc eo loquente veniunt nuntij ad archisynagogum, dicentes, Quia filia tua mortua est: quid ultra vexas Magistrum?
 36 Iesus autem audito verbo quod dicebatur, ait archisynagogo, Noli timere: tantummodo crede.
 37 Et non admisit quemquam se sequi, nisi Petrum & Iacobum & Joannem fratrem Iacobi.
 38 Et veniunt in domum archisynagogi, & vidit tumultum, & fentes, & eiulantes multum.
 39 Et ingressus ait illis, Quid turbamini & ploratis? puella non est mortua, sed dormit.
 40 Et irridebant eum Ipse verę cecit omnibus assumit patrem & matrem puellę, & qui secum erant, & ingrediuntur vbi puella erat iacens.
 41 Et tenens manum puellę, ait illi, Talitha cumi, quod est interpretatũ, Puella (tibi dico) surge.
 42 Et confestim surrexit puella, & ambulabat: erat autem annorum duodecim. Et obstupuerunt stupore magno.
 43 Et precepit illis vehementer vt nemo id sciret: & iussit dari illi manducare.

C A P. VI.

35 εη αυτην λαλουμενος 36 ο δε ιησους θιλιως ανυστας τον λογον των λαλων αυτου, λεγει τω αρχισυναγωγω, μη φοβος, μοι φησιν οτι η θυγατη σου απηθανη. 37 εη αυτην αναθησασα αυτην σωματικως, ει μη Πέτρος, & Ιακωβος, & Ιωαννης τον αδελφον Ιακωβου. 38 εη προσελθων εις τον οικον του αρχισυναγωγου, & θεωρειν τους κλαιοντας & θηλαζοντας πολλους. 39 εη εισελθων λεγει αυτοις, Η θυγατη δε η ζαησθη, η παιδισκη αυτη ζει, δια καινου δε. 40 εη και παρελασεν αυτην. ο δε ουκ ελαλων απαντας, εδρα λαμβανει τον πατερα του παιδου, & τωσ μητερα, & τωσ μητρ αυτην, & εισαγει αυτην οπως εωσ τον πατερα αυτου εδρα λειβουσιν. 41 εη κρατιστας τωσ χειρας του παιδου, λεγει αυτην, Ταλιθα κουμι, ο δε θιλιως ανυσθη η κοραση, & απηλειπει τον λογον των λαλων αυτου. 42 εη θιλιως ανυσθη η κοραση, & απηλειπει τον λογον των λαλων αυτου. 43 εη διεπιλασεν αυτοις πολλους, ινα μηδεις γινωσκωσιν οτι η θυγατη αυτη ζαησθη.

Κεφ. ς.

I

18 Dicebat enim Iohannes Herodi, Non licet tibi habere uxorem fratris tui.

19 Herodias autem infidiabatur illi: & volebat occidere eum, nec poterat.

20 Herodes autem metuebat Iohannem, sciens eum virum iustum & sanctum: & custodiebat eum, & audito eo multa faciebat & libenter eum audiebat.

21 Et cum dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui cenam fecit principibus & tribunis & primis Galilee.

22 Cumque introisset filia ipsius Herodias, & saltasset, & placuisset Herodi, simulque recumbentibus: rex ait puellae, Perea me quod vis, & dabo tibi.

23 Et iuravit illi, Quia quicquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei.

24 Quae cum exisset, dixit matri suae, Quid petam? At illa dixit, Caput Iohannis Baptistae.

25 Cumque introisset statim cum festinatione ad regem, petiuit dicens, Volo ut protinus des mihi in disco caput Iohannis Baptistae.

26 Et contristatus est rex. Propter iuramentum: & propter simul discumbentes noluit eam contristare:

ut accipias tibi licet quia non Herodi Iohannes enim erat dicens אמר הווא גיור יוחנן להרודס דלא שליט לך דתסב & cupiens eum erat impugnans Herodias autem ipsa fratris tui uxore אנתא אחודי: 19 הי דין הרודיא לחימא הות לה ודעביא

metuens enim Herodes erat potens & non eum occidere erat הות למקטלה ולא משכחא הות: 20 הרודס גיור החל & sanctus iustus esset quia vir erat quodd sciens ppter ea Ioane à erat הוא מן יוחנן על הידע הוא דגברא הו דיקא וקדישא

& suaviter & fecerat eum fuerat audiens & multa eum erat & nosteris ומנטר הוא לה וסנאיתא שמע הוא לה ועברבכסימאית in domo Herodes cum notabilis dies & fuit eum erat audiens שמע הוא לרה: 21 והוא יומא ידעא כד הרודס בבית

& tribunis magnatibus suis esset faciens cenam suam natium. ולדה חשמיטא עבר הוא לדורבנוהי ולבילוריא saltanic Herodias filia & ingressa Galilee & primoriti ולרישה דגלילא: 22 ועלת בריתה רהרודיא רקדרת

rex & ait cum eo qui accubebat & iis Herodi ipsi & placuit ושפרת לה להרודס ולאלין דסמיכין עמה ואמר מלכא tibi & dabo tu quod voles id à me pete puellae טליתא שאלי מני מרס דעביא אנתו ואתל לכי: ad dimidium vsque tibi dabo petieris à me quicquid ei & iuravit 23 וימא לה דמרס דתשאלני אתל לכי עדמא לפלגה

quid matri suae & dixit egressa est tunc regni mei דמלכותי: 24 הידין נפקרת ואמרא לאמרה מנא & statim Baptistae Iohannis caput ei dixit petam ab eo אשא ליהוי אמרא לה רישה דיוחין מעמדנא: 25 וכחרא

ego volo ei & dixit regem ad eum cupiditate ingressa est עלת כבטילותא לות מלכא ואמרא לה עביא אנא Baptistae Iohannis caput disco in mihi ut des hora in hac כחרא שעתא דתתל לי על פינכא רישה דיוחין מעמדנא: accumbentes & ppter iuramentum autem propter regi multa ei & tristitia וכרית לה סגני למלכא מטל דין מומתא ומטל סמיכא ei denegare voluit non לא צנא דנגל וירי:

18 ελεγε οδωρ ο Ιωαννης τω Ηρωδη, οτι ου δεξεται ο υιος τωου γυναικα τω αδελφου του. 19 η δε Ηρωδιας απηγαυ αυτου, και ηβλεπεν αυτον δυνατειναι, και ηδουσατο. 20 ο δωρ Ηρωδης εφωθετο τον Ιωαννην, η δους αυτον δωδρα δειχαισιν και αβουσι και σιωπηρις αυτου, και ακουσαυ αυτου, πολλα επιζη και ιδως αυτου ηκουε. 21 και ημερην ημερσε δυνατειναι, οτι Ηρωδης τωις ημερσαις αυτου εδωκεν επιζη τωις μερεσιν αυτου, και τωις γιοιαρχοις, και τωις παρτοισ τωις Γαλιλαιαις. 22 και εισελθουσα τωις θυγατρεις αυτης τωις Ηρωδησδεις, και ορκεσταιμηνε, και δεισαυσις τω Ηρωδη και τωις σιωσαιμηνοις, επεν ο βασιλεις τωις παρτασφ, απηστο με ο θαυλις, και δωσω σοι. 23 και ωμωσεν αυτη, οτι ο εαυ απησες, δωσω σοι, εως ημισυς τωις βασιλεις μου. 24 η δε εβλεπουσα, οτι τη μηρεσ αυτης, οτι απησμαινη δε εστι, τωις κεφαλιω Ιωαννη τω Βαπτιστω. 25 και εισελθουσα ηδωκεν αυτωις τωις βασιλαις, ηπισαυσις, λεγουσα, δελω ινα μοι δωω εζωαυτης, οτι πινακα τωις κεφαλιω Ιωαννη τω Βαπτιστω. 26 και απηλυσε ημωδωρος ο βασιλεις, δεξ τωις ορκουις και τωις σιωσαιμηνοις, ητι ηδωκεν αυτωις απησταιμηνε.

36 Dimittite illos, vt euntes in proximas villas & vicos, emant sibi cibos quos manducant.

37 Et respondens ait illis, Date illis manducare. Et dixerunt ei, Euntes emamus ducentis denariis panes, & dabimus illis manducare.

38 Et dicit eis, Quot panes habetis? ite, & videte. Et cū cognouissent, dicunt, Quinque, & duos pisces.

39 Et præcepit illis vt accumbere facerent omnes, secundum contubernia super viride scenum.

40 Et discubuerunt in partes per centenos & quinquagenos.

41 Et acceptis quinque panibus, & duobus piscibus, in tuens in cælum benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis vt ponerent ante eos, & duos pisces diuisit omnibus.

42 Et manducauerunt omnes, & saturati sunt.

43 Et sustulerunt reliquias, fragmentorū duodecim cophinos plenos, & de piscibus.

44 Erant autem qui manducauerant, quinque millia virorum.

45 Et statim coëgit discipulos suos ascendere nauim, vt præcederent eum trans fretum ad Bethsaidam: dum ipse dimitteret populum.

46 Et cū dimisisset eos, abiit in montem orare.

& in vicos q circūiacent eis in agros vt eant eos dimittite
 שריו אנון דנאזלון לאגורכא דהדרתהון ולקוריה
 ad comedendum aliquid enim illis non est panem sibi & emant
 ונכנון להון להמא לורת להון גיר מדם למאכל
 d'icunt ad comedendum vos- ipsis date eis dixit verò ipse
 הו דין אמר להון הכו הון אנתון למלעס אמרין
 comedētibus eis & dabim^o panem denar. ducentorum ememus ibim^o
 לה נאזל נזבן דמאתין דינרין להמא ונתל להון לעסין
 hic vobis sunt panes quot videte ite eis dixit verò ipse
 הו דין אמר להון ולו חזו כמא להמין אית לכו הרכא
 & præcepit pisces & duo panes quinque ei dicunt vidisset & c
 וכר חזו אמרין לה חמשא להמין ורתתין נונין ופקד
 gramine super discubētes discubētes hominē omnē vt discub. faceret ei
 להון דנכמבוו לכלגש כמכין כמכין על עסכא
 quinquaginta & q quinquag. cētū q centū discubētes discub. & discubuerunt
 ואכתמכו כמכין כמכין דמאא נאא ודחמשין חמשין
 & benedixit in cælū & suspexit pisces & duos panes quinque illos & accepit
 ונסכ הנון חמשא להמין ורתין נונין וחר בשמא וכרך
 & illos eis vt apponerent discipulis suis & dedit panes & fregit
 קעמא להמא ויהב לתלמידוהי דנסימוו להון והנון
 & saturati sūt omnes & comederūt omnibus partii sunt pisces duos
 הרין נונין פלגו לכלהון : 42 ואכלו כלהון וסכעו
 piscibus & ex plenos cophinos duodecim fragmentorū & sustulerunt
 ושקלו קציא תרעסר קופיניו כר מלין וכין נונא
 virorum millia quinque panem q comederent autem erant existentes
 איתיהון הו דין דאכלו להמא חמשא אלפין גברין
 & abierūt in nauim vt ascenderent discipulos suos coegit & statim
 ומהרא אלץ לתלמידוהי דנסקון לספינתא ונאזלון
 & cū turbas ipse dimitteret dū ad Bethsaidam in transitū ante eum
 קדמוהי לעברא לבית צידא ער שרא הו לכנשא : 46 וכר
 vt oraret in montem abiit eos dimisisset
 שרא אנון אזל לטורא למצלו :
 in vniuersum diei omnis lectio
 קרינא דכל יום גונאירא

36 ἀπολυσοι αυτους, ινα απηλθοις εις τας κωμης αγρους και κημιας, αγρασεωσιν εαυτοις δεματα.
 & τω φαρωσιν ιου ελθουσιν. 37 ο δε αποκρινθεις ειπεν αυτοις, δεη αυτοις υμεις φαγωιν. & λεγουσιν αυ-
 τη, απηλθοις αγρασεωσιν δεμασειων δυο ασιων δεματα. & δωδωμ αυτοις φαγωιν. 38 ο δε λεγα αυτοις, πι-
 σοις δεματα εζεσθι υ παγατε η ιδετε. & ηνοις λεγουσιν, πησ, & δυο ιχθυα. 39 & επεπαξεν αυτοις αιτακωσιν
 πωτα. συμποσια συμποσια δεη τη γλωρτω χερτω. 40 & απεπιπον πασα αι πασα αι αυτα η αυτα
 ην πικροτα. 41 & λαβων τωσ πιτη δεματα η τωσ δυο ιχθυα, απεβλησεν εις τον υψαιον, βλαθησιν, & κα-
 κλασεν τωσ δεματα, & εδωδου τωσ μαθηταισ αυτου, η α πασα ησιν αυτοις & τωσ δυο ιχθυασ εμεσεν πωσιν.
 42 & εφαρην πωτα, & εγραπησθησ. 43 & ηρκε κλασματων δωδεκα κωσθιουσ πληρησ, & δωσ ο
 ιχθυον. 44 η ησασ φαρωστες τωσ δεματα, πιντε κηχλιου αι δεμα. 45 η βεβαισ λωακασ τωσ μαθη-
 τασ αυτου εμελωσ αις τι πλωσιν, η πασα ειν εις το πασαν πασ ε βηθησαιδω, εως αυτωσ απολυσοι τον ελθωιν.
 46 η αποταξαμωσ αυτοις, απηλθιν εις τι ορος παροσ υψαιων.

